

מב:

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

מסורת הש"ס

(א) נדסוויי אמר רב הונא
 ברי דרבי יהושע לסיי.
 (ב) ומעילה יג: יד. כל
 הסוגיא ע"ש ו"ע. (ג) חולין
 ת. ומסכתא שם פ"ב ה"ו.
 (ד) ר"ה כד. (ה) וישרש.
 יעב"ל. (ו) יעב"ל מח"י.
 (ז) נלקמן מח"י. (ח) שייך
 לעיל במסנה. (ט) (דף מב:).

נורה אור השלם

ו. לא תעשון אתי אֱלֹהֵי
כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא
תַעֲשׂוּ לָכֶם:
שְׁמוֹת כִּי יֵשׁ

גליון הש"ס

גמ' ולא מועילין
מראורייתא. עי' מעילה
דף ג ע"א ושם דף יא ע"ב
תוס' ד"ה תורים ול"ע:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

דרך גימלת: זה דרשה כל השנה להשיר עלין שזה ולגלל אחרים
שפון עובד כוכבים דעמו לנטול ולהשליך: **לא נהנין.** דאסור
ו**לא מועלין.** אם נהנה לא מעל מדאורייתא שחשיב
לקמן מפרש טעמא: **יטו בקנה.** ישליך עזי (ו) הקנה

וְלֹא יַעֲלֶה עַל הָאִשֶּׁרֶה וַיִּטְעַם דָּאס
 כִּן נִמְלֵא שִׁטְמָהּ בְּאִשֶּׁרֶה בְּמִקְוֶה
 סוֹלֵם חוּ הוּא הִנֵּהלָה מִמֶּנּוּ^(א) וַיִּרְקֹץ
 הָאִשֶּׁרֶה: וְקָטְנָי יִחוּט בְּקִנְיָה. וַיִּשְׁרֹף
 עָזִי (ב) הִקְנֵה אֶלְמָה עֲבֹדָת כּוֹכְבִּים
 שֶׁשֶּׁתְּבָרַח מֵאֵלֶּיהָ מוֹתֶרֶת: לֹא
 נִשְׁתַּן. וְדִרְבְּנָן דְּלֵמָּה אֶתְּוֹ לֹא־לִישְׁתִּי
 מִעֵי הָאֵלֶּן דְּקִנְיָה גּוֹפִיָּה וְלִישְׁתִּי
 לֹא גִזֹּר מִשּׁוֹם דְּדִלְיִי מִינִי: מִיָּדִי
 אִירִיָּה. כְּלוּמָר מַה־לֹּא מִשְׁפִּיעִי־לִי
 יוֹחֵן וְעוֹלָם שֶׁקִּנְיָתָה בְּעֵי הָאֵלֶּן
 גּוֹפִיָּה מִשּׁוֹם הִכִּי לֹא מוֹעֵלִין: **דְּבִנְדוּלִין**
בְּכִנְיָן. בְּאֵלֶּן אַחֵר שְׁהוּקֵדַשׁ עֶסְקִין
 וְהוּא לֹא הִקְדֵּשׁ אֶלְמָה אֵלֶּן וְקִסְבֵּר
 הוּא תִנָּה אֵין מְעִילָה בְּנִידוּלִין וְמִדְרַבְּנָן
 אִשֶּׁר אֶלְמִירֵי וְגַבִּי אִשֶּׁרֶה נִמְלֵא בְּשִׁקְיָתָהּ
 בְּעֵי אִשֶּׁרֶה עֲמָן וְקָטְנָי יִחוּט כִּרִּישׁ
 לְקִישׁ: וְרַבִּי אֲבָהוּ אִרִּי יוֹחֵן. מִמִּדֵּר
 מִלְּמוֹדֵי לִמְיוּנֵהֶם בְּשִׁינְיָה אֶחְרִיָּה.
 לְעוֹלָם לֹא קוֹמַתָּה בְּשִׁינְיָה דְּחִקְרָא
 דְּלִישְׁתִּי עֲזִים מוֹעֲלָתָה וְאִפִּילוּ הִכִּי
 כִּן מֵלִיךְ מִינִיָּה הִתֵּר שְׁבִיר עֲבֹדָת
 כּוֹכְבִּים דִּהָא דִּקְטָר יוֹחֵן בְּקִנְיָה
 אֶלְמִירֵיָּהוּ קִיָּי לֹא אֶלְמִירֵי וְאִלְטִירֵי
 לִשְׁמִיעוּתִין דְּלֹא גִזֹּרִין הִתֵּר קִנְיָה
 שְׁמָא יַעֲלֶה דְרִיךְ הָאֵלֶּן וִירִשָׁא בְּעִזִּים
 וְקִסְבֵּר דִּין מְעִילָה בְּנִידוּלִין וְגַלִּי
 אֶלְמִירֵי דִּלְקוֹר מִדְרַבְּנָן וְגַבִּי לִישְׁתִּי
 דְּמִדְּאִוִּרִיָּתָא נִמִּי אִסִּירָא תּוֹסַפֶּת יוֹתֵר
 מִעִקְרָא כְּדָמָן בְּמִתִּי^(א) נִדְעוּ וּפִסְלֵי
 לְעֹבֹדָת כּוֹכְבִּים הִתְחִלֵּךְ נוֹטֵל מִלֵּי
 שֶׁהִתְחִלֵּךְ וְשִׁבְרֵךְ מוֹתֵר וְהָאֵל דְּלֹא
 עֲרִיבִיָּה מִשּׁוֹם דְּלֹא מִנִּי לִמְיָמִי לִיָּה
 וְלֹא מוֹעֵלִין בְּאִשֶּׁרֶה דִּהָא לֹא שִׁיבָא
 כִּן דִּין מְעִילָה וְסִפִּיָּה בְּאֶפְרֹחִין וְגַלִּי
 בְּאִשֶּׁרֶה הִי"וֹ הִלְבֵּדֵךְ וְקִסְבֵּר אֵין
 מְעִילָה בְּנִידוּלִין: **אֶסְכֵּרָה לךְ**. מִתִּי^(א)
 אִלְיָכָא דִּין יוֹחֵן: כֵּאֵן וְכֵאֵן. **בְּהִקְדֵּשׁ**
בְּנִידוּלִין: כִּי בְּאִשֶּׁרֶה מוֹתֶרֶת דִּין
 צִירִין לֵאמֹר: **בְּכִינִישׁ כֵּאֵן וְכֵאֵן אֶסְכֵּר**.
 שְׁצִירִין לֵאמֹר וְגִזֹּר צֶה רִבְנָן כַּעַל
 אֵלֶּן עֲמָן: **בִּתְנִי' גִּזֹּרָה חֲסֵה**.
 מִזֵּל חֲמָה וְכוּ לֵבָנָה. וְרִבְנָן הִיא דְּאֶמְרִי
 (עַל דָּף מ: כ) כֵּי שֶׁרֶךְ לִלְמִישׁ מוֹתֶרֶת.
 וְגַבִּי מִפְרַשׁ מֵאִי שְׁמָא הֵי: **שַׁעַל**
הַמּוֹכְדִים. שַׁעַל לִלְמִישׁ מְכֻבָּדִים
 שֶׁמִּשְׁתַּחֲוִי לִבְנֵי וְגַבִּי^(א) מִפְרַשׁ לֵה:
גַּבִּי לִשׁ כִּרִּישׁ. לִשְׁרֵי הַמּוֹנֵה עַל
 הָרִישׁ: **שִׁינְלוֹ**. מוֹלַעַת. אֶלְמָה
 אִוְרִחִיָּהוּ לִמְפִּלְסִיָּהוּ וְסִתְמָתָה נִמִּי
 גִּזֹּרֵר דְּלֵמָּה פִּלְחִיָּהוּ: **אֶמֶר אֲבִי**
מִיִּשְׁלָה לֵעַל דְּמִשְׁכִּי פִלְחִי. (א) וְמִסְכִּיָּהוּ
 לֹא גִזֹּר דִּקְטָר דֵּאֵין לֹא כִּין
 לֵךְ הַמּוֹתֵר: צִירִי לֹא וּפִלְחִי לֹא.
 הַלֵּךְ צִירִי לֹא מִיָּדִר מִשְׁלָה לִצִּיר
 צִירֵךְ כִּי לְעֹבֵדָה לֵהִי תִפְלֵה דְּמִשְׁכִּי
 לֹא וְכו': **וַיִּרְדְּקוּן**. דְּמוּתָה לִנְחֵשׁ:
מִנְקִישׁ חוֹמֵרִי. מִנְקִישׁ מִשְׁמִית
 הַמְתּוֹרֵת לִתְרָן וְאִוְמוֹרִן בְּנִית הַמְדֵּרֶשׁ
 כִּי שִׁתֵּן לֵעַל פִּלְקָן: **מוֹפְרִישׁ**. לִקְטֹן
 (דָּף מ: כ) מִפְרֵשׁ מִנִּי מוֹתֶרֶת: וְדִבֵּס לֵה

א. ומוחרין בהנאה קאמר: אלא פשיטא בעושה. דכל פרעוּפין כגון
ה הן לא דמי דהתם ארבעתן יחד לגוף אחד והבא חד פרעוף ומו לא
ושע. דאמר להמן בשמעתין^י הרי ביה לא תעשון אותי בדמומי:

אלא מתי יצא בקנה בלשונותיו קמירי (שם). כאן ובאן מותרין. בין באלין של הקדש ובין של
 בין לאמן. שערין לא גדלו ונתן ואין יכולין לפרות, ככנים דמי ואסורי (שם). לשרם מביאל
 ויכניסם שאסוריה מות ומת אסור בהנאה, דנפקא לן (לעיל כט): מותחם שם מרים, וגמר שם
 ידעם אחי (ירוש' כג.)

והא' שיפוין דעיקר עבודת כוכבים קיימת וכו'. חיימה מאי קא פריך ללמא שאני התם דשיפה עווד כוכבים ולהכי שרי אף עבודת כוכבים קיימת אבל הכא דשיפה ישראל או נשתברה בעיקר מחליה אימא לך דאסורין היכא (דלילא) [דעיקר] עבודת כוכבים

דעיקר עבודת סוכנים קיימת וקמני
שפיה עובד סוכנים דמותוין וספיה
שפיה ישראל נמי הר שר אל לאו גזרה
דברא דמנטיי כשרי' גופיה לעיל:
וקתני יתיו בקנה אלמא עבודת
סוכנים שגשגברה מלמיה
ומרתה והקדש היינו טעמא דאין
מועלין מן התורה דמקוץ לא כמקוץ
גידולין הבאין לאחר מנאן וקסבר
אין מעילה בגידולין ופירש הקוטרס
ולא יעלה על האשירה ויעלו דא"כ
נמאט משתמש באשירה ונראה דדוקא
בדיו יתח בקנה שפאלי יכול לטלו
בדיו בלא עליה על האשירה אסור
כדי שלא יאמרו מכשיו הוא שוכרן מן
האשירה: ורבי אמר אפר מאי
יתיו באפרוחים: פ"ה דמקוץ לא
שכברה ממנו עיס ופה פירש לפי
שיטת הספר שזכאן דקאי לשניי דלא
חילף מיעה היתר עבודת סוכנים
מיהו כמעייה פרק ולד חטאת ודף
י"ד גרס דבר' אכזה לעולם דלמתי
עיס מעלמא וקיתא בהס ומאי יתח
באפרוחים וכל הקן מותר גס העיס
ובא להשמיעם שאס שלא יטעול
באפרוחים לא יטעל בדיו שלא יעלה
או יסמקן על האילן ויהיה ממנו
ואיכא למימר דלא קאיא מידי לפ"ה
דהכא דלתי כלישנא אחרינא דהתם:
בבבצים כאן ובאן אסור. פירוש
משום דלתיכו לגלוי וגור

זהו למדי אחרניא לשום (6) ימים לשום נה חמה לשום לבנה לשום מיכאל שר הגד הרי אלו זכרי מתיים דמשכחי פלחי מיצרי דחשיבי ציירי להו ופלח לניו בעלמא עבדי ד חומרי מתנייתא ותני חוץ ממול חמה ולבנה חוץ מפרצוף אדם וכל מצורת דרקון אמר חוץ ממול חמה ולבנה אילימא בעישה אי בשרי והכתיב ילא תעני כדמות שמש המשמשי פשיטא יבמוצא וכדתנא צורת חמה צורת לבנ לים המלח אי במוצא הרפופות מותרין ח במוצא פרצוף אדם מי בליים ועליהם צורת צורת דרקון ויליבם ל

ואין פרצוף אדם לא אלא פשיטא 'בעושה וכדבר ה' בעושה אימא סיפא כל הצורות מותרות חוץ מציצות מצד אפיסו והכתוב 'אני תעשון אתי' אלא פשיטא 'בעושה וכדבר ה' בעושה' וזכרנו דמותרין קאמר מותר לציין: אפי. בדמות העומדין אפלי: בדמות

ק. מפרץ להדי יתח לאו בנק עצמו מידי אלא כיון דלמחר מטפס להשרה קן עצמו אפור כההא
 כל כינים כהן ומלאן אפורין, משום דלא מידי ונריפין לאילין ומאילין עצמו דמי (ס"ט), ואפרוחין שצו
 ת או לשום קטן שנמלט (ור"י ס"ה), הרי אלו זבחי מתרים. ללאכר כההא כדן מקריבת שצו
 תעשוהו אחרי, אורזת ה

עין משפט
גר מצוה

י"ח א מ"י פ"ה מהלכות
מעילה הלכה ז' סמג
עשין ר"י

עבודת כוכבים הלי יר
סמך לאחין כב עוש"ע י"ד
סימן קמב פט"ו ח:
ב ד ה מ"י ס"ה הלכה יר
ופ"ה הלכות מעילה
הלכה ו' ע"ש זכ"ח סמך
ס"ס ועשין רי עוש"ע י"ד
ס"ס:

כא ו' מ"י פ"ו מהלכות
עבודת שוכנים ה"ל פ'
סמג עשין כב עוש"ע י"ד
סימן קמ"א ע"ף ג'
כב ז' מ"י פ"ב מהלכות
שחיטה הלכה יד סמג
עשין כג עוש"ע י"ד סימן
ד ע"ף ו'

בב ח מיי פֿיג מוהל
ענדט טוכנס ה'ל
יא ועיין דעשנע וזכספ
משנע סגג לארין כב
טושיע ייד סימן קמא
סעיף ד:
בד ט מיי שס פֿיג הלס
ח סגג שס טשי"ע
ייד סימן קמא סעיף ג:
בד י מיי שס פֿיג ה'ל
יא סגג שס טשי"ע
שס סעיף ד:

רבינו חננאל

והא שפא עבודת כוכבים
ד'יקר' תעבודת כוכבים
ד'יקר' דקמ' לזכרה פ'
אסירה ל' ליוחזה אס' אסירה
ושפאיה מתיירין. ומדין
(דביאנ) צו' (צו' ונא) הובל
הובל ד'הושע לבת הובל
הזה אסור שכן נדילת
האלן ליוחזה העלה לה
ב'כיות תשפס
ו'צאן חשית תחתיו
ואין חשית תחתיו
כוכבים
כשילד ד'צו' יליהיה
אין מוחל ויש ל'קיש
צו' יו'מן ק' שבראש
האשירית וצו' בקת קסד
כ'ן שיעבר' הדף ע'ים
כ'ן האשיר' וקנתה בן
וקמתי וצו' בקת ה'ן
כ'ן אלמ' כ'ן ששברה
הוהר' ומסר'ן כ'ן
דקתה ע'ים מלמא
אין בקת. וצו' יו'מן
אסור מ'תי בקת ד'ן
אסור' אכל ד'ן
שה'ן אסור הוא. ומדיה
ד'יקר' האמתי' ב'ן
באל' של קדש ב'ן
באשיר' מחר'ן בי'ים
כ'ן ואן אסור' אסור
אסור' שצ'ר'ן
לאן כ'כצ'ר' ד'ו' מ'תי
המרא' כל'ים ועל'ים
צו' מה' או צורת
לבנה או צורת ד'יקר'
לי'ים
המל' (ומסר'ן צו' יו'מן)
עובר' אל' לאל' כל'ם
והמרא' השחש' כל'ם
אין לש'ם כבעת כ'
ופיק' ד'ן יוצ' ד'אי
עובר' לכל דבר אלא
לצו' צורה לשי'ר' לה
חלל' חש'ר' לה
ד'יקר' ופ'לי לה מדי'
אחר'נה אל' חש'ר' ד'יקר'
מיק'ן ב' ששת חמ'ר'
המרא' והמל' כל' המלות
מותר'ן ח'ן מ'ן מל'
לד'ו' חמל' ב' חש'ר'ות
מותר'ן ח'ן מ'סר'ן
אר' כל' הצורות מותר'ת
ח'ן מ'צו'ר' ד'יקר'.
והז' ב'ן רבנ' ד'יקר'
יוספ' אי אש'ר' אריקמל'
המרא' ד'יקר' אל' חש'ר'
אין אל' חש'ר'ת כדמות

(שם), ורבי אבהו א"ר יוחנן שפורחין בכל מקום שרצוין, א' כלומר לשם גדול שנגל הדבר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones